

SZILÁGY SOMLYÓ

TÁRSADALMI ÉS POLITIKAI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN

Előfizetési ára:

Egész évre 16 K, fél évre 8 K, negyedévre 4 K.
Egyes szám ára 40 fillér.

Felolós szerkesztő és kiadótulajdonos:

BÖLÖNI SÁNDOR.

Társzerkesztő:

B. JÓZSA GYULA.

Hivatalos hirdetések díja fél hasábig 20 korona.

Nyilttér soronként 1 korona.

Magánhirdetések megegyezés szerint.

Értesítés.

A Román Kormányzótanácsnak a korona bankjegyek lebélyegzése ügyében kiadott rendelete alapján a következőket rendelem el:

1. A bankjegyek lebélyegzésére alakult megyei központi bizottság vármegyénkben f. é. június 10-én Zilahon kezdi meg működését.

2) Minden bankjegytulajdonos, vármegyei polgár köteles 10, 20, 50, 100 és 1000 koronás bankjegyeit f. é. június 10. és július 10. között, lakóhelyéhez legközelebb eső pénzügyintézetnek (banknak) lebélyegzés végett bemutatni a Román Kormányzótanács erre vonatkozó rendeletének különös intézkedései értelmében. A le nem bélyegzett bankjegyek f. évi július 10-e után forgalomban nem fogadtatnak el törvényes fizető eszközöknek.

3. A pénztárak, melyek a közönséget azonnal kiszolgálják, lebélyegzés végett bemutatott összegből lebélyegzési díj gyanánt 1%, azaz egy százalékot vonnak le. A lebélyegzési díjjal való mindentéle visszaélés a rendelet értelmében üldöztetik, pénzbírsággal és fogsággal büntetettik.

4. A vármegye területén levő összes bankok, pénzügyintézetek kötelesek a lebélyegzés műveletének külső szolgálatait a következő utasítások alapján megtenni:

a) kötelesek pénztári állományukat a központi bizottságnál lebélyegzés végett azonnal bemutatni, hogy a közönséget lebélyegzett bankjegyekkel szükség szerint azonnal kiszolgálhassák;

b) kötelesek a központi bizottságtól az értesítéseket, naplót, jegyzéket (borderou), elismervényeket (revers) és egyéb nyomtatványokat, valamint annak különös utasításait átvenni és azokhoz alkalmazkodni;

c) kötelesek a közönséget a lebélyegzésre vonatkozó rendelet intézkedéseiről felvilágosítani, kiszolgálni és különösen: a „Nyilatkozatokat” (borderou) teljes rendben szétosztani, nyilvántartva az olyan személyeket, kik ilyeneket kaptak, a lebélyegzésre szánt bankjegyeket átvenni, megvizsgálni, rendezni, megszámlálni, gyűjtőnaplót vezetni, az elismervényeket pénzügyintézet felelőssége mellett kiadni, a bankjegyeket központi bizottsághoz beszállítani és a közönségnek lehetőség szerint a bemutatáskor, saját már lebélyegzett pénzállományából bankjegyeket kiszolgáltatni;

d) ellenszolgáltatásul teljesített szolgáltatáikért a közönségtől levont 1% lebélyegzési díjból $\frac{1}{4}\%$ -ot felszámíthatnak és visszatartathatnak saját részükre, míg a fennmaradó $\frac{3}{4}\%$ a kincstárt illeti meg.

Azok a községek, hol pénzügyintézetek nincsenek, a lebélyegzésre szánt bankjegyeket községi előjáróság útján gyűjtőnaplóval a legközelebbi pénzügyintézetnek fogják bemutatni.

5. A központi bizottság csak bankok és közpénztáraktól fogad el bankjegyeket lebélyegzésre, magánszemélyektől nem. A bankok és közpénztárak nincsenek felhatalmazva arra, hogy a bankjegyeket bármilyen bélyegzővel lássák el, ellenkezőleg, a rendelet értelmében kötelesek a bankjegyeket összegyűjteni, a központi bizottságnál a lebélyegzést közvetíteni és lebélyegzett bankjegyekkel kicserélni.

A lebélyegzési művelet pontos és helyes végrehajtása érdekében felhivatnak a bankok, pénzügyintézetek, hogy saját pénztári állományukat lebélyegzés végett azonnal mutassák be és a központi bizottsággal élénk és állandó összeköttetést tartsanak fenn.

6. Figyelmeztetik a közönséget arra, hogy csakis a központi bizottság által törvényes módon lebélyegzett bankjegyeket fogadjon el, mert a bélyegzés hamisítása és utánzása (ilegális lebélyegzés) üldöztetnek és a legszigorúbban büntetteknek, vagy hat hónapi fogsággal, vagy 10.000 koronáig terjedhető pénzbírsággal.

7. Ha valamely pénzügyintézet telepe más vármegye székhelyéhez esik közelebb, úgy a lebélyegzést azon vármegye központi bizottságánál teheti meg, amelyikhez telepe közelebb van.

Zilah, 1919. június hó 10-én.

Dr. Pap György,
prefektus.

Láttam: Román Kormányzótanács Pénzügyi Ressort

Resort főnök: Dr. Aurel Vlad.

Hajnal komiszáros.

A vármegye kormányzó alispánja indulatosan dobta le szemüvegét zöld posztóval bevont hivatalos asztalára. Mérgében majd hogy fel nem borította a nagy kalamárist. Aztán oldalt fordulva hevesen megrántotta a csengettyűszinór nagy zöld bojtját.

A csengetésre megnyílt a szoba ajtaja s a mérges ur előtt ott állott a vármegye öreg hajdúja erősen vikszolt kaeskarings bajuszával s nadrágszinórjához feszített tenyérrrel:

— Parancsára, tekintetes alispán ur! . . .

Az alispán reá mordult:

— Mihály! . . . azonnal jöjjön Hajnal komiszáros ur. De rögtön itt legyen . . . Ha ott-hon nincsen, elő kell keresni a föld fenekéből is . . . Megértette!?

— Parancsára, tekintetes alispán ur!

Az öreg buter hátraarcot csinált s oszmájának szokottnál erősebb recsegése tanúsította az erőyes parancs gyors végrehajtását.

A vármegye nagyhatalmu ura pedig kirugta maga alól a széket, indulatosan magánkörsétát rendezett hivatalos szobájában, miközben még egy széket felborított. De ha meggondoljuk az okot, ami az alispán urat ily nagy haragra lobbantotta . . . talán még nem is csodálkozhatunk. Abban a kis levélkében, amely íróasztalán hevert, a várdombi járás birtokosai nevében nemes Bedra Boldizsár ur — aki kü-

lönben az alispán urnak vérszerinti atyafia is — tudára adta az alispán urnak, hogy ha a járásban a rendszeres foglalkozásképp üzött lólopásoknak elejét nem veszi, az őszi választásnál az egész kerületből egyetlen szavazatra se számíthat. Hát minek fizeti a vármegye a komiszárosokat, minek tart minden járásba bat pandurt, ha a birtokos évről-évre másnak nevei a csikót? . . . Ország-világ tudja, hogy az összes lopott lovak a nemesdombi nemzeti urak kezén mennek keresztül . . . s a vármegye mégsem tud segíteni a dolgon. A vármegyének csak olyan alispán kell, aki tud rendet tartani, kormányozni. Aki nem ért hozzá . . . Mehet haza vadászni!

Ezen végződött a levél, talán mintegy eelzasként az alispán ur nagyfoku vadászszenvédelére. Mintegy bizonyosságnak annak, hogy, ami abban a levélben ígérve van, azt meg is tartják.

Az előszobában nehéz, döngő léptek, kardcsörgés s az ajtón erős kopogtatás. Aztán belép egy hatalmas, őlmagas atlétalaak, sarkantyuját katonásan összepengető, mély basszus hangján jelentkezik az alispán előtt:

— Tekintetes kormányzó alispán urnak parancsára megjelentem.

Az alispán arca a marcona alak láttára felderült, gondolta magában, hogy ez az ember rendet fog teremteni a várdombi járásban, majd hivatalos hangon szólott a pandur-hadnagyhoz:

— Komiszáros ur, a várdombi járás csendbiztosa már hónapok óta beteg, a szobát el nem hagyhatja. A nemesdombi atyafiak kedvet kaptak az őszi mesterséghez . . . ismét lólopásra adták

magukat s vakmerőségükben már annyira vete-medtek, hogy nemcsak a parasztok, hanem már a birtokos urak értékes csikóit is elköltik. Ez az állapot a közrend és vagyonbiztonság érdekében azonnal megszüntetendő. Csendbiztos urat, mint központi komiszárust, kirendelem a várdombi járásba, hogy a megrendült vagyonbiztonságot minden tőle telhető módon helyre állítsa. Írásbeli rendelkezésemet még ma megkapja. Holnap indul . . .

A komiszáros összehűtötte sarkantyuját, meghajolt az alispán előtt:

— Parancsára, tekintetes kormányzó alispán ur . . .

Jaj neked várdombi járás! Jaj nektek nemesdombi nemzeti urak . . . Most lesz, ami még nem volt. Ez a Holubár minden nap elevenen megeszik két-három embert . . .

Pedig hát nem is lett úgy. A komiszáros ur amilyen marcona alak volt, éppen olyan áldott jó ember. Amikor megérkezett a járás székhelyére s belépett az egyetlen uri vendéglő nagy szobájába, bizony olyan csend lett ott, hogy még a légy döngését is meg lehetett hallani. Hanem egy félóra múlva már amennyi ur, mind az asztalnál s amennyi cigány, mind az asztal körül. A társaság csak úgy a reggeli órákban oszlott szét. Illetőleg nem oszlott szét, csak a vendéglőt hagyta el, mert a gavallér csendbiztos a mulató társaságban volt urak — most már puzi-pajtások — feleségeinek sorban éjjeli zenét adatott. Illett tehát, hogy a

Rendelet.

Mi, erdélyi csapatok parancsnoka, a katonai igazságügyi törvénykönyvek 32. és 57. §. II. pontja értelmében, a hadsereg biztosítására és az ország védelmére

elrendeljük:

a Tiszáig elfoglalt egész területre, mely hadművelleti területnek tekintetik:

1. Rendellenszégőknek lesznek tekintve:

a) akik rosszakarat nélkül nyilvános helyiségekben, állomásokon, vonatokon, az utcán stb. közölni, elterjeszteni, beszélni fognak bármely módon igaz, vagy beképzelt híreket, vagy relativ meggyőződéseket a hadműveletekről, a katonai hatóságok rendelkezéseiről, vagy bármely más dologról, a román hadseregére vonatkozólag;

b) akik állomásokon, vonatokon találtnak komoly megindokolás nélkül, vagy tolongani, kiabálni fognak és nem fogják tiszteletben tartani a rendre vonatkozólag kiadott utasításokat;

c) akik rossz szavakkal fogják illetni a román nemzetet;

d) bármely jóakaratu személy, aki levelet vinne, valamint azok, akik mások által elősegítik magánfelektől átvett leveleket az egyik helyről a másikra szállítani;

e) akik a hadsereg érdekeit szolgáló rendelkezések ellen lázít;

f) azok, akik meghatalmazás, vagy katonai engedély nélkül, minden rossz szándék kizárásával, titkon, vagy nyilvánosan, akár katonai parancs folytán, akár nem történt kiűritett helységeket elfoglalnak;

g) akik sértő szavakkal fogják illetni

a román katonákat, a román hadsereget, vagy országot;

h) bárki, aki rosszakarat nélkül megmérgezz, vagy megfertőz kutakat, forrásokat, bármely folyó, vagy állóvizet, valamint bármilyen élelmiszert;

i) azok, akik kritizálni fogják a parancsnokság által kiadott rendeleteket;

j) azok, akik közbelépnek, vagy mások közbelépését provokálják, hogy megakadályozzanak egy letartóztatást, vagy a parancsnokság által kiadott rendelet végrehajtását.

2. Ezen rend ellen szegülő a következőképpen lesznek megbüntetve:

Az a), b), c) és d) pontok alá esők meg lesznek vizsgálva hadbíró által, első és utolsó alkalomkor egy évig terjedhető börtönnel és 2000 leig terjedhető pénzbürséggel lesznek sújtva.

Az e), f), g), h), i), j) és k) pontokban foglaltak ellenszegülői a haditörvényszékek által lesznek megvizsgálva és elítélve 3 évig terjedhető börtönnel és 5000 leig terjedhető pénzbürséggel.

Midőn a fent említett tettek közül valamelyik kémkedési, vagy árulási szándékkal lesz véghez vite, a háború alatt már életbe levő törvények szerint lesznek megbüntetve.

3. A rendelet ellenszegüléseinek a meghatározását királyi biztosok, hadbírók, térparancsnokságok, csendőrtisztek, és bármely katonai rendőrtiszt végzi.

4. E jelen rendelet, amennyiben lehet, lapok által lesz kihirdetve, ki lesz ragasztva minden községben, haditörvényszékek székhelyén, hadbíróságokon, térparancsnokságoknál, csendőrségeknél és községházánál, ki lesz hirdetve dobszó által is.

E formások megtartását jegyző-

könyvileg állapítják meg a katonai rendőrtisztek.

E rendelet büntető hatályba lép 3 nap után a fentemlített végrehajtásokkal s csak azon személyek lesznek megbüntetve, akik e három nap után esnek bűnbe.

5. A 21. és 25. sz. rendelet határozatait, amelyeket szintén e parancsnokság adott ki, de a jelen rendelettel nem egyezők, hatályon kívül lépnek abban a pillanatban, a mikor e rendelet életbe lép.

Kiadva parancsnokságunknál.

Erdélyi csapatok főparancsnoksága:

Mardaescu tábornok.

Vezérkari főnök:

Panatescu, tábornok.

A bankbetétek sorsa

és a bankjegyek felülbélyegzése

olvasóinkat igen közelről érdekelvén, hogy addig is, míg eme kérdések végleges megoldása kialakul, némi tájékoztatást nyernének, leadjuk a „Nagyvárad Napló” következő közleményét:

A nagyszebeni kormányzótanács által elrendelt és már folyamatban levő bankjegy felülbélyegzésével kapcsolatban többek között egy nagyfotosszerű kérdés merült fel nemcsak az érdekelt közönség körében, hanem illetékes pénzügyi körökben is: a bankbetétek sorsának kérdése. A közönség ugyanis nincs tisztában azzal, vajjon a pénzügyi intézeteknél elhelyezett betétjei, mint olyanok felülbélyegzés alá kerülnek-e. És ha némelyek előtt tisztán is áll ez a kérdés és tudják, hogy a bankbetétekre, mint olyanokra nézve semminemű rendelet nincs,

társaság együtt maradjon s úgy vonuljon házról-házra.

Mire az utolsó ablak alatt is vége volt a „tisztességszolgálatnak”, kezdődött a hajnali pirkadat s a csendbiztos ur muzsika szóval vonult vissza lakására, a vendéglőben. Itt aztán maga magának adott éjjeli zenét.

Másnap látogatást tett a beteg kollegánál s informáltatta magát a „helyi viszonyokról” ... a lóköltésről.

Mire visszatért a vendéglőbe, asztalán egy csomó meghívást talált vacsorára. Mindegyiket elolvasta s csak úgy „blindre” kiválasztott egyet, a többi meghívásoknál gavallérosan kimentette magát.

A társaságban ott találta a tegnapi kompánia összes urait megzenésített feleségeik társaságában.

Asztalbontás után, mikor a hölgyek külön szobába vonultak, a házi gazda egy kis piculás ferblit indítványozott, amelyben — minden tiltakozása dacára — a csendbiztosnak is részt kellett vennie. S bizony már éjfélkor szomorúan tapasztalták az urak, hogy a csendbiztos legjobban bírja ugyan az italt közöttük, hanem a ferblit úgy érti, hogy annak ilyenén foku tudásáról valóban még maga a feltalálója sem mert álmodni. A tárcák sűrűn jöttek elő a zsebekből s bizony végtelen szomorú belső állapotban kerültek vissza.

A vidám esték egymást követték, a nemesdombi atyafiak nagy öröme, mert a csendbiztos urnak kisebb gondja is nagyobb volt, minthogy utána nézen az elkötött csikóknak. Ők bizony soha meg nem sürgették volna az alispán urat, hogy küldje hát azt a híres csendbiztos, aki hivatta van őket megtanítani. Hanem hát az alispán ur értesülve, hogy a kikötött csendbiztos ur még eddig csak a duhajkodásánál, nótázásánál, meg a kártyasztalnál tart,

megírta a komiszáros urnak, hogy ha utána nem néz a dolognak, „stante pede” felfüggeszti. Ez aztán hatott.

Kiszállott tehát a komiszáros ur Nemesdombra kellő kísérettel s felútvén főhadiszállását a bíró lakásán, kiadta a rendeletet, hogy minden a községben található ló élvevezetességek még pedig igazi régiával. (Van tudniillik olyan régia is, amelyik előbb megvan mint a ló s a lovat csak azután lopják hozzá.)

A nemes atyafiak híven teljesítették a parancsot. Egy fél óra alatt ett volt a bíró udvarán a község egész loállománya. De bizony a kvantitásnál még gyengébb volt a kvalitás; hanem a járatok kifogástalanok voltak.

Mikor a csendbiztos készen volt a járatok ártvizsgálásával, megezőlt az öreg bíró:

— Tekintetes csendbiztos uram, jól tudjuk, mi járatan méltóztatott községünket megtisztelni. Mióta községünk fennáll, mindig rossz híre van e falunak, pedig bizony mondom, ok nélkül. Jól tudjuk, hogy a vidéken sok ló kötődött el, nemkülönben a szarvasmarhák, sertések között is akadt némelyes hiánylat, de bizony mondom, általunk nem esett a dolog. Hogy egy-némely lakostársunk istállójában lopott csikó találtatván, a csikó igazi gazdájához, lakostársunk pedig börtönbe került, az igaz. De hát van-e olyan tiszta buza, amelyik között konkoly nem találódik?

A csendbiztos a bírót s néhány nemes atyafit, kiknek szemeállása lónevelési hajlamot árult el, behívott a lakásba s ezeknek adta meg a feleletet.

— Atyafiak ... a bíró uram beszédéből, de meg a régiakból is meggyőződtem, hogy az itt levő lovak közül egy sem lopott. Jól tudom, hogy a pincékben sincsen lopott jószág, mert hiszen kihallatszanék a lónyerítés ... ha

csak a gazda a ló száját ronggyal be nem kötötte. Azt is tudom, hogy a szüretelőházakban sincsen lopott jószág, mert hiszen feltűnne ott a takarmány ... ha csak a gazda a takarmányt a padlásra nem rakta fel. Azt is tudom, hogy bajos dolog lopott lovat eladni régia nélkül ... kivéve, ha a gazdának eldöglik egy lova, amelyiknek leírása pászol a gyorsan került lóhoz.

A hallgatóságon erős nyugtalanság volt észrevehető, a csendbiztos pedig folytatta:

— Olyan eset pedig igazán alig fordulhat elő, hogy a békóban levő értékes csikó helyett egy rossz lovat tegyenek a békóba, hogy a gazda csak reggel vegye észre, hogy kioszerelték a lovat. Szóval, miután meg vagyek győződve, hogy sem a pincékben, sem a szőlőhegyen a pajtákban, sem a falu alatti gazban békóba verve lopott ló sincsen, igazán magam sem tudom: vajjon megvizsgáljam-e azokat a helyeket? ...

Az egyik vasvillaszemű, harosabajuszu nemes nagyot köhintett s közbeszólt:

— Tekintetes uram ... egészen jól méltóztatik gondolni, hogy felesleges lenne minden fáradság. Csak tesszen nyugodtan haza menni, mi felelünk mindenről s egyuttal megfizetődik általunk a mai vizsgálat is.

— Hát hiszen jól van, jól van, — felelte a csendbiztos, — de mégsem egészen jól van. Tudom én, hogy kendtek becsületes emberek, de hát úgy szeretném, hogy ne is jönnék ki többet ide, hanem hát minden héten bejönné hozzám a faluból egy ember s jelentené, hogy sincsen semmi baj ... Meg aztán, hogy én is valahogy csak megélhetnék ... Mert hát kutya nehéz ám az élet a mai világban ...

— Megértettük, tekintetes uram, minden úgy lesz, arról a parolánkkal kezesszünk, A

felvetődik mégis az a kérdés, vajjon a betéttulajdonos miképpen fizeti meg az 1 százalék felülbélyegzési illetményt, hiszen rendszerint a betevő pénze, a betéti összeg nem hever az illető pénztézet kasszájában, hanem kölcsönképpen a pénztézet valamely üzletfelénél forgalomban van és így a betevő pénzét az, aki kölcsönképpen felvette, köteles felülbélyegeztetni és felülbélyegzési is, vagyis az 1 százalék illetményt a kölcsönvevő fél megfizeti X urnak betéti összegéért.

Kicsit bonyolult ez a kérdés, de mindeképpen nagyfontosságú és teljesen tisztázandó. Értesülésünk szerint maguk a nagyváradi bankdirektorok is foglalkoztak vele, de végleges megállapodásra még nem jutottak sem ebben, sem pedig a másik nagyfontosságú kérdésben: az adólevonások kérdésében. Éppen ezért a nagyváradi bankigazgatók tegnap este újból értekezletre jöttek össze, amelyen megjelent Maros Gábor pénzügyigazgató és dr. Mártha Joachim, a nagyszebeni kormányzótanács kiküldöttje és ezen az értekezleten megvitatták a kérdéseket.

Szükségessé tartottuk a bankjegyek sorsának nagyfontosságú kérdésében két előkelő nagyváradi pénztézet igazgatójának szakszerű véleményét kikérni. A rendkívül érdekes és tájékoztató két nyilatkozat így hangzik:

— Ma már a bankok csak a lebélyezett pénzeket fogadják el betét gyanánt. Illetve előbb a bank lebélyegezteti és aztán helyezi csak el, úgy, hogy az 1 százalék illetményt a betevő félnek azonnal le kell fizetnie. A korábban elhelyezett pénzeknél az 1 százalékot akkor fogják felszámítani, amikor a betevők kivesszik. De ez a felszámítás csak bizonyos terminusig lesz. Hogy meddig leszünk kénytelenek a betétek kivételénél az 1 százalékot felszámítani,

példásképp is azt tartja: „Jussom is, maradnom is.” ... Istennek ajánljuk, tekintetes uram! ...

Ugy történt. A komisszárus ur ki sem mozdult a székhelyről, hanem folyt a hangos dinomdánom, meg a „csendes”, a nemesdombi atyafiak küldöttsége pedig minden héten pontosan megjelent a csendbiztos urnál ... jelentést tenni, hogy nincsen semmi baj.

Hanem mégis baj lett. A harmadik héten már semmi állapot nem vészett el a környékről, sőt még az a hallatlan dolog is megtörtént, hogy Boldizsár urnak egy elbitangolt pejkóját egy nemesdombi atyafi vitte haza ...

Boldizsár ur nem akart hinni a szemének, mikor az embert látja az udvarára befordulni az elveszett lóval.

— Tekintetes uram, a pejkó ott bitangolt a kertem alatt, hát osztán megfogtam és hazahoztam ...

— András gazda, mi ez? Hát ide juttunk!

— Mán' tekintetes uram, nincs tovább a nóta. Nem érdemes bajlódni a lábas jószággal ... ráfizetünk ...

A várdombi járásban nem vészett el egy árva csikó sem. Helyre lett állítva a vagyonbiztonság. A vármegye erőlyes csendbiztosa pedig, „re bene gesta”, bevonult a vármegye székhelyére s állásba csapván magát az alispán előtt, kemény hangon jelentette;

— Tekintetes kormányzó alispán urnak jelentem alásan, a várdombi járásban minden rendben van. A nemesdombiakat teljesen le szoktatam a lopásról.

B. B.

tani, illetve levonásba hozni, erre nézve még sem rendelet, sem megállapodás nincs.

A betét, mint olyan nem kerül felülbélyegzésre. A bank csak a maga pénzállományát bélyegezteti felül. Megtörténhetné különben, hogy a bankok esetleg kereshetnének az 1 százalék levonásával. Ez azonban büntetendő cselekmény volna. Az állam csak annyi 1 százalékot von le, ahány korona a forgalomból hozzá felülbélyegzésre került.

A második rendkívül érdekes nyilatkozat így szól:

— A betétet, mint olyant nem lehet felülbélyegeztetni. Nem lehet azért, mert ez a bankokat direkt a betevők kárára jogtalan előnyökhöz juttatná, mint-hogy ez után a betétállomány után a felülbélyegzési illetéket a bankok tényleg nem is fizetik meg. A bankok megfizetik a felülbélyegzési illetéket a tényleges pénzállomány után, azonban ez mindenütt aránytalanul csekélyebb, mint a betétek összege. A betevők, ha lebélyezett bankjegyekben óhajtják betétjeiket felvenni, minthogy annak idején ők felülbélyegeztelen pénzt helyeztek el és minthogy a bank teljes pénzkészletét felülbélyegeztette és ennek folytán a betevőnek felülbélyezett pénzzel fizet, az után az összeg után, amelyet effektív felvesznek, a felülbélyegzési illetéket meg kell, hogy fizessék.

Hogy meddig fog tartani ez a levonás, erre vonatkozólag kölcsönös megállapodás fog létre jönni a felek érdekeinek szem előtt tartása mellett. Természetes, hogy a végtelenségig nem lehet felszámítani felülbélyegzési illetéket és erre nézve lesz majd egy határidőnk.

Igy szól a két érdekes nyilatkozat. Az értekezlet, amely e sorok írása idején még tart, bizonyosan végleges megállapodást hoz létre úgy a bankjegyek sorsára, mint a felülbélyezett pénzekből való adólevonásokra vonatkozóan is.

KÜLÖNFÉLÉK.

— A hadikölcsönkötvények szelvényeinek beváltása tárgyában a versaillesi konferencia fog dönteni. A döntés elő azonban jogos reményekkel lehet tekinteni. Nemzetközi nyelv ugyanis, hogy az a hatalom, amely valamely területet, annak adószóképességét, vagyonát elfoglalja, nem zárkózik el a terhek viselésétől sem. Amelyik hatalomhoz tehát a versaillesi konferencia a mi területünket csatolja, az lesz köteles annak terheit, amelyek között a hadikölcsön is számít, viselni.

— Halálozás. Ifjú Faragó Sándor városi aljegyzőt és családját leverő gyász érte. Kedves kiesi fiacskájuk, Bandika, néhány napi betegség után meghalt. A közszereplőnek örvendő tisztviselő több évi súlyos megpróbáltatásokkal járt orosz hadifogságából alig néhány hónapja, hogy haza térhetett szeretett családjá körébe, alig élvezhette a már alig remélt viszontlátás örömeit, — reá szakadt ez a fájdalmas veszteség, melyben városunk közönsége igaz részvételt oszt. A gyászbeszéről következő gyászjelentést adták ki: „Alulírottak fájdalommal tudatják, hogy felejtetetlen kis fiunk, illetve kis testvér, unoka és unokaöcs Faragó Bandika folyó évi június hó 13-án reggel meghalt. Rajongásig szeretett kincsünket életének 5-ik évében ragadta el tőlünk a kérlelhetetlen halál. Folyó hó 14-én délután fél 5 órakor temetjük el a helybeli ref. sírkertben örök pihenőre. Angyalok őrizzék álmát! Szilágyssomlyó, 1919. június 13. Ifj. Faragó Sándor, ifj. Faragó Sándorné, szülői. Balás Zsigmond, Balás Zsigmondné, id. Faragó Sándor, id. Faragó Sándorné, nagyszülői. Balás Pál, Balás József, dr. Faragó József, nagybátyjai. Kollár Margit, nagynénje, Faragó Erzsike testvére.

— Drágább lesz a vasut. Kolozsvári lapok írják, hogy a világháborúban nagyon megrongálódtak a vasutak és óriási újítások, befektetések válnak szükségessé, hogy a béke teljes helyreálltával emelkedő áru- és személyforgalmat lebonyolítani lehessen. A fenntartási költségek is annyira emelkedtek, hogy a mostani tarifák nem tarthatók fenn. Hírlik, hogy egy a személy, mint az áruszállításnál száz percents

tarifaemelkedést terveznek, ami aligha nem rövidesen életbe is lép, amely emelés a vasut súlyos pénzügyi helyzetét egyelőre jelentősen enyhíteni fogja. — A tarifakérdéssel kapcsolatban a jegykedvezmények ügye is előtérbe fog kerülni. Amint értesültünk, a nagyszebeni román vasuti igazgatóság elvi álláspontja az, hogy a kedvezményben csak azoknak a tisztviselőknek szabad részesülniük, akik tényleg teljesítenek szolgálatot, valamint azoknak a nyugdíjassoknak és özvegyeknek, akiknek nyugdíjigényét Szében elismerte. Különös intézkedés e tekintetben még ép ugyan nem történt, mint a hírlapírók szabadjegyei ügyében, amelyeknek kiadását a központi igazgatóság magának tartotta fenn. Valószínű azonban, hogy rövid időn belül az összes jegykedvezmények ügyét határozott rendelkezésekkel fogják rendezni.

— A szilágyssomlyói szesztermelő szövetkezet igazgatósági tagjait Nagy Gyula elnök igazgatósági gyűlésre hívta össze kedden délutáni 4 órára. Minthogy azonban az igazgatósági gyűlés kellő időben a hatósághoz bejelentve nem volt, a gyűlést nem tartották meg.

— Nem szabad kártyázni a kávéházakban. De ne rémüljenek meg a szilágyssomlyói kártyás urak, mert ilyen tilalom csak Nagyvárad városra van kibocsátva, még pedig olyan szigorúan, mely szerint az összes kávéház, vendéglő, szálloda és minden nyilvános hely tulajdonosainak tudomására hozott, hogy helyiségekben minden néven nevezendő kártyajáték azzal tiltatott be, hogy a kártyázást csupán passzióból, tehát téttelek nélkül sem szabad játszani. Ugyan mit szólnának ehhez Szilágyssomlyón, hol ez a szórakozás — kisebb-nagyobb egzisztenciák megkoppasztásával — mostanság is éppen olyan, sőt még talán nagyobb mértékben folyik, mintha nem volna a magyarnak egyéb dolgra szüksége, mint éppen a testet-lelket élő kártyajátékra.

— A kolozsvári egyetem bezárása után az egyetemi hallgatók egy része Debrecenbe utazott, hogy megakadályozzák tanulmányait ott folytatni. Hatvannyolc kolozsvári joghallgató van most Debrecenben, kiket ott szívesen fogadtak. A rektor közbelépésére az egyetemi tanács rögtön 2000 korona gyors segílyt utalt ki, amit később 10,000 koronára emeltek fel.

Egy jó állapotban levő Wertheim-szekrény, mely a néhai dr. Jakobi Bertalan örökösei tulajdonát képezi, f. évi június hó 26-án délután 4 órakor a Krell Izsák szilágyssomlyói lakos házában tartandó önkéntes árverésen a legtöbbet ígérőnek eladatik.

Dr. Rosenberg Zoltán,
ügyvéd.

Értesítjük t. üzletfeleinket, hogy a **betéti kamatlábat** folyó évi július 1. napjától kezdődőleg

1%-al leszállítjuk.

Közgazdasági Bank
Részvénytársaság.

ELADÓ a Bosánczy
Adolf-tér 22.
szám alatt
levő telek. (Barom-piacz.) —
Érdeklődni lehet **Madár**
Ferencznél Szilágysomlyón,
Magura-utca.

Eladó

lebontott épületből kikerült jó
minőségű cserép, téglá, ajtó
és ablak Magura-utca 26.
szám alatt.

Szent László (Püspök) gyógyfürdő Nagyvárad mellett.

42 °C természetes forróságú összes
hévvíz fürdői a gyógyulást kereső kö-
zönség részére május 1-től rendelkezésre
állanak. — Étkezésről lehetőség szerint
gondoskodva van.

3—6

Tisztelettel:

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági kiküldött közhírré
teszi, hogy a szilágysomlyói járásbíró-
ságnak 1545—1919. számú végzése követ-
keztében Lautmann Rezső és Feiger Sala-
mon szilágysomlyói borkereskedő cég ké-
relmére Kohnér Dávid zsidói borkereskedő
rovására, ennek átvételi és fizetési kése-
delme miatt 290 hektoliter 1918. évi ter-
mésű egészséges, **szag- és vizmentes**
bor kerül nyilvános árverésen eladásra.
Az eladásra kerülő borokból 90 hl. Sely-
mesilósván, a Borbély-féle pincében, 200
hl. pedig Somlyógyörtelken, a Meisner-
féle pincében van elhelyezve.

Az árverés a Selymesilósván levő 90
hl. borra Selymesilósván, a megjelölt pin-
cénél 1919. évi június hó 23-ik napján
d. u. 3 órakor, — a Somlyógyörtelken
elhelyezett 200 hl. borra Somlyógyörtel-
ken, a megjelölt pincénél 1919. évi június
24-ik napján d. u. 3 órakor lesz
megtartva.

Kikiáltási ár hektoliterenként 750 ko-
rona, — az eladás azonban esetleg a ki-
kiáltási áron alul is eszközöltetni fog.

Vevő köteles a bor teljes vételárát
készpénzben azonnal kifizetni és a bort
saját hordóiban a pincéknél azonnal át-
venni.

Szilágysomlyó, 1919. június 11.

Sugatagi Ödön,
irodafőtiszt, bírósági
kiküldött.

2—2

Könyvnyomdánkban

egy-két középosztályt végzett
fiu tanulónak azonnal felvé-
tetik.

Viszketegséget, sörmört, rüht
legbiztosabban elmulasztja a dr. Flesch-féle

„Skaboform“-kenőcs

Nincs szaga. Nem piszkít. Mindig eredeti pe-
csétes dr. Flesch-félét kérjünk. — Próbátégely
4 korona. Nagy tégely 8 korona. Családi adag
16 korona.

Kapható a gyógyszerárakban, vagy direkt a
készítőnél rendelhető: Dr. FLESCHE E.
„Korona“ gyógyszerárakban Győr.
Vételnél a „Skaboform“ védjegyre ügyeljünk!
40—

Fürdő megnyitás.

Értesitem a nagyérdemű közönséget,
hogy

Zálnoki gyógyfürdőmet

folyó évi június hó 10-én megnyitottam

E fürdő régi hírnevéhez javálva van
vérszegénységnél, idegességnél, fejfájásnál
(migraine), különféle női bajoknál, heveny
és idült csúszos és köszvényes bántalmak-
nál, táplálkozási zavaroknál, alhasi pan-
gásnál, megrögzött székrekedésnél, szédü-
lési és agyvertorlódási tüneteknél. Előző
gyuladásokból, ugymint mellhártya, has-
hártyalob után visszamaradt izzadmányok a
fürdő használata után gyorsan és biztosan
felszívódnak.

Tisztelt vendégeimet, kik érkezésüket
előre bejelentik, Kisderzsida állomáson
kocsi várja.

Ételekről és italokról gondoskodva van.

A fürdőben Dr. Markovits Jakab
hivatalos fürdőorvos rendel.

Bővebb felvilágosítással szolgálok.

A n. é. közönség szíves pártfogását
kéri

Kovács István,

fürdőtulajdonos Zálnokon, Szilágysomlyó megye.

Hirdetések

A „Szilágysomlyó“ részére
jutányos áron vétetnek fel.

Halló!

Halló!

18—24

Kinek van
használt

hanglemeze?

Régi vagy törött hanglemezeket, míg az
anyaghiány tart, legmagasabb áron veszünk
vagy cserélünk

WAGNER

országsszerte elismert elsőrendű magyar hangszer és
beszélőgépek nagyáruhaza

Budapest, József-körút 15. Flók: Ráday-utca 18.

Beszélőgépek 1500 koronálg.

Árjegyzék ingyen.

